

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 471/2022
12.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ненада Удовичића, због два кривична дела силовања из члана 178. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Зорана Јаковљевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К 7/21 од 03.11.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 22/22 од 23.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 12.05.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Удовичића, адвоката Зорана Јаковљевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К 7/21 од 03.11.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 22/22 од 23.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К 7/21 од 03.11.2021. године окривљени Ненад Удовичић оглашен је кривим због два кривична дела силовања из члана 178. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за која су му утврђене појединачне казне затвора у трајању од седам година, па је применом члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година, уз урачунавање временаведеног у притвору.

Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и пашал одређен у изреци пресуде. Истом пресудом оштећени су ради остваривања имовинско правног захтева упућени на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 22/22 од 23.02.2022. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Крушевцу и бранилаца окривљеног Ненада Удовичића, а првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Ненада Удовичића, адвокат Зоран Јаковљевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1.

тачка 9) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи у целини побијане пресуде тако што ће окривљеног да ослободи од оптужбе или укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Ненада Удовичића у поднетом захтеву истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, наводећи да је првостепени суд изменио у изреци пресуде чињенични опис у односу на оно што је садржано у оптужном акту, а што се конкретно односи на радњу извршења кривичног дела, на који начин је прекорачена оптужба. Према наводима захтева, првостепени суд је прекорачио оптужбу јер је изреку првостепене пресуде изменио, тако што је додао околности и чињенице, које подразумевају већи степен и интензитет примењене принуде од онога што је наведено у оптужном акту, као и чињенице које се односе на пружени отпор од стране оштећених, а све на штету окривљеног. Таквом изменом чињеничног описа кривичног дела у односу на диспозитив оптужног акта, а имајући у виду специфичност ових кривичних дела, окривљеном се ставља на терет да је примењивао већи интензитет принуде и да је принуда била континуирана. Наводима да у чињеничном опису кривичног дела недостаје отпор од стране оштећених и савладавање отпора ради извршења кривичног дела обљубе од стране окривљеног, бранилац указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Поред тога бранилац истиче и објективно преиначење оптужног акта, у изреци пресуде, а које се односи на квалификаторне околности и утврђивање да су кривична дела извршена на нарочито понижавајући начин чиме је суд, по мишљењу браниоца, прекорачио оптужбу на штету окривљеног и поступио супротно закону. Бранилац наводи да околности да се у време извршења дела у једној просторији, у другим просторијама исте куће налазе пријатељи и сродници жртве кривичног дела, не представља нарочито понижавајући начин силовања као квалификаторно обележје тежег облика овог кривичног дела, описујући сличне примере из судске праксе. Такође, бранилац оспорава код кривичног дела описаног под тачком два побијане првостепене пресуде, квалификовани облик овог кривичног дела који се у конкретном случају огледа у чињеници да је окривљени приморао оштећеног да овај прогута сперму. Поред тога у захтеву бранилац указује на изостанак описа квалификаторних околности, а које су утицале на погрешну одлуку о кривичној санкцији и одмеравање казне окривљеном, односно повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости у погледу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног Ненада Удовичића истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а

другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлога да изреком првостепене пресуде није прекорачена оптужба (страна 3 став 4 другостепене пресуде), које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Поред тога, изнете наводе захтева за заштиту законитости у погледу повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног Ненада Удовичића истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлога да је дело које се окривљеном ставља на терет из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ кривично дело и да исто садржи све субјективне и објективне елементе. При томе, треба имати у виду да кривично дело силовање не подразумева опис пружања отпора и његовог савладавања као обележја кривичног дела. Принуда на обљубу као радња кривичног дела садржи употребу силе или претње да ће се непосредно напасти на живот или тело тог или њему блиског лица како је инкриминисано одредбом члана 178. КЗ, а та радња окривљеног је описана у изреци првостепене пресуде, док су жалбени наводи с тим у вези оцењени неоснованим, разлози су дати на (страни 7 став 5 другостепене пресуде) на које Врховни касациони суд, као правилне упућује.

Квалификаторне околности подразумевају и обухватају све околности извршења дела, услед којих осећање понижења достојанства личности знатно превазилази меру и границу уобичајеног. Саме околности кривичног дела описаног под тачком један изреке побијане првостепене одлуке да се оштећени налазио на радном месту, а да се истовремено ради о јавном месту, бензинској пумпи, где је критичном приликом било присутно још људи, као и колега оштећеног, који је ушао у кабину поред кабине у којој се налазио оштећени, је код оштећеног довело до тога да дубоко трпи осећање понижености, да је молио окривљеног да му то не ради и да је окривљени у једном тренутку свршио, ејакулирао оштећеном у уста, након чега је захтевао да му оштећени садржај из уста испљуне у шаке. У односу на кривично дело описано под тачком два изреке побијане првостепене одлуке, објективно осећање понижености код оштећеног изазвале су све околности догађаја, те чињеница да је окривљени приморао оштећеног да прогута сперму.

Имајући у виду наведено правило су судови у погледу квалификаторне околности закључили да је кривично дело извршено на нарочито понижавајући начин, а другостепени суд је дао разлоге који су јасни и прихватљиви (страна 8 став 3, 4 и 5 другостепене пресуде) које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује, налазећи да је захтев за заштиту законитости и у том делу неоснован.

Осим тога, бранилац наводи у захтеву повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, али исту образлаже повредом закона из члана 441. став 1. ЗКП, наводећи да је у побијаним пресудама суд погрешно применио одредбе које се односе на одмеравање казне затвора изречене окривљеном, а услед погрешно и непотпуно

утврђеног чињеничног стања, услед чега су примењене одредбе и одмерена казна у распону за квалификовани облик овог кривичног дела.

Бранилац у поднетом захтеву цени изведене доказе на начин који је супротан оцени доказа, чињеничним утврђенима и закључцима нижестепених судова, у погледу оцене исказа сведока оштећених, исказа сведока АА, изведених доказа, интензитета примењене силе и пруженог отпора с обзиром да се радило о мушкарцима у својству оштећених, те даје сопствену анализу одбране окривљеног у току поступка, на који начин, по оцени овог суда, указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, при чему, полемичући са исказима сведока – оштећених, истиче да суд није ценио околности које иду у прилог одбране, односно бранилац у захтеву оспорава чињенично стање и оцену доказа, дакле указује не повреду закона из члана 440. ЗКП.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену изнетих навода јер повреде закона из члана 440. ЗКП и 441. став 1. ЗКП, нису повреде прописане у члану 485. став 4. ЗКП, због којих је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, у чију оцену се Врховни касациони суд није упуштао, јер наведени разлози у смислу члана 485. став 4 ЗКП не представљају разлоге због којих окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП ни повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Удовичића, адвоката Зорана Јаковљевића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 и 2. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић